

Сутринътъ станахъ отъ сънъ, когато всичкитѣ опълченци вече бѣха на крака. Слѣдъ като се напихъ съ чай отидохъ въ Габрово.

Габрово е типъ на источенъ градъ. Къщата прѣимущественно дървени — паянтови, съ чардаци, язлѣци и съ твърдѣ широки стрѣхи. По-вечето отъ къщата двуетажни съ корнизи. Тѣ сж покрити съ голѣми каменни плочи.

Града се дѣли отъ р. Янтра на двѣ части: источна и западна, които се съобщаватъ чрѣзъ два моста, — единъ камененъ, а другия дървенъ. И въ двѣтѣ части има по една отъ сѣверъ къмъ югъ крива, послана съ едри камъни улица, а другитѣ все сж тѣсни, криви, къси често задънени. Оная на источната частъ на града почти въ срѣдата се раздвоява: на дѣсно върви къмъ Търновското шосе, а на лѣво — прѣзъ единъ високъ гърбавъ мостъ — къмъ Севлиевското. — Чаршията се намира въ источната частъ на града.

Улицитѣ, както и вчера, се оказаха прѣпълнени съ народъ. Габровчени се бѣха поуспокоили. Дюкениитѣ имъ бѣха отворени и при грамадното стечение на народъ, голѣмата ефтиния се хвърляше въ очи, на примѣръ: ока сахаръ $3\frac{1}{2}$ —4 гр., добро кафе 14—16 гр., кутия сардели 4—5 гр. Това ми направи много добро впечатление. Отидохъ въ една гостинница, която сжщо се оказа прѣпълнена съ народъ. За единъ вкусенъ обѣдъ, състоящъ отъ чорба, яхния, пиле печено и млѣко съ орисъ, азъ заплатихъ само $5\frac{1}{2}$ гр.

Повечето отъ гоститѣ въ гостинницата бѣха бѣжанци отъ Южна България. Разговора имъ бѣше прѣимуществено за страшния день на бѣгството. При това, тукъ се говореше за ония сърдцераздирателни сцени, които сж прѣдадени, ако и блѣдно, погорѣ. Почти всички се оплакваха, че не сж успѣли да си взематъ най-потрѣбнитѣ нѣща, като дрѣхи и даже паритѣ отъ санджака. Всичкитѣ, обаче, покорно прѣнасяха нещастията си, като искаваха надежда за скорото си завръщание на огнищата си.